

[Økonomiministeren.]

nanslån i udlandet, også inddrager dansk eksport af byggeri til udlandet under de investeringsformer, der kan finansieres ved finanslån.

Vi fik også stillet det spørgsmål, hvorfor vi ikke gjorde en mere effektiv indsats gennem Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Svaret er, at instituttet ikke i øjeblikket har behov for at få tilført yderligere midler. Vi har klart tilkendegivet også over for instituttets direktør, at vi er positive over for at tage skridt hertil, så snart der er behov for det.

Hr. Kjeld Olesen spurgte yderligere, hvad den nye ordning vedrørende finansiering af eksportkreditter egentlig mere præcist gik ud på. Jeg skal tillade mig at anføre fra den pressemeddelelse, som Nationalbanken udsendte fredag den 27. september, hovedpunkterne i denne ordning.

Der står først, at Nationalbanken og bankerne er enige om at optage forhandling om etablering af et organ, som skal have til formål at lette finansieringen af langfristede eksportkreditter; det skal ske på vilkår, der nogenlunde svarer til en række andre landes, og instituttet skal selv have adgang til at skaffe sig kapital, f. eks. ved lån i udlandet. Endvidere vil Nationalbanken stille midler til rådighed på en sådan måde, at det kan opfylde sin opgave. Men i afventning af etablering af et sådant institut gennemføres der øjeblikkelig en række lempelser i bankens genbelåningsordning for eksportkreditter med en løbetid på over 2 år, og det gennemføres med øjeblikkelig virkning.

Lempelserne er følgende: hidtil har 90 pct. af den del af en banks eksportkredit, som afvikles senere end 2 år og inden 5 år efter leveringstidspunktet, kunnet genbelånes i Nationalbanken. Nu sættes de 90 pct. op til 100 pct., og det stræk af kreditten, der kan genbelånes, udvides fra 1½ til 5 år. For kreditter, der løber over 5 år, vil belåningen efter vurdering i hvert enkelt tilfælde også kunne udvides til at omfatte denne del af kreditten. Endvidere nedsættes belånings-

renten fra 9 pct. til 8 pct., og endelig vil det pengeinstitut, der yder eksportkreditten, kunne opnå dispensation for udlånsloftet, for så vidt angår den del af kreditten, der kan genbelånes, og resten af kreditten kan refinansieres i udlandet efter derom gældende regler. Der er altså alt i alt ganske vidtgående ændringer i eksportkreditfinansieringen for lange eksportkreditter.

Jeg vil i fortsættelse heraf over for hr. Haunstrup Clemmensen, der også var inde på disse ting og ligesom gik ud fra, at det stadig var sådan, at udlandets regler var væsentlig bedre end Danmarks, gerne understrege, at hensigten med nyordningen altså netop er at sikre finansieringen af lange eksportkreditter på tilsvarende vilkår, som findes i andre lande, jævnfør det, jeg citerede fra Nationalbankens pressemeddelelse. Disse regler er altså trådt i kraft, og jeg bemærkede mig, at Industrirådet hilste dem med stor tilfredshed.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at de mange øvrige problemer, som erhvervslivet ønsker løst, og som også hr. Haunstrup Clemmensen var inde på en del af, det er jo problemer, som regeringen arbejder med. Jeg har selv med stort udbytte deltaget i de to Marienborgkonferencer, som erhvervsudvalget har arrangeret med industri og håndværk.

Hr. Hilmar Baunsgaard undrede sig over, at der var blevet bebudet et forslag om ændring i loven om økonomisk samordning, og han mente, at gennemførte man noget sådant, så ville det medføre en begrænsning af vismændenes uafhængighed. Jeg må nok sige, at i betragtning af den presseomtale, som dette emne har fået i en del aviser i går og i dag, så må jeg beklage, at der ikke i den skriftlige åbningstale blev sagt noget mere udførligt om regeringens hensigt med dette forslag.

Nu er det sådan, at jeg i flere offentlige udtalelser både i foråret og for nylig har nævnt, at vi havde sådanne planer; jeg kan naturligvis ikke forlange, at folk skal interessere sig for mine forskellige offentlige udtalelser, men jeg har dog også i et samråd